

[Auken.]

at jeg havde betegnet andre partiers forslag som tåbelige. Det passer ikke, jeg gav kun hr. Ingomar Petersen den fortjente kompliment, at hans forslag var mindre tåbeligt end hr. Glensgårds.

Ritta Ahm (KrF):

Hr. Glensgård har provokeret mig herop igen. Jeg vil blot sige, at hr. Glensgård faktisk selv har givet svaret på vor afvisning af fremskridtspartiets ændringsforslag. Netop derfor stemmer vi nej.

Kurt Hansen (VS):

Jeg vil bare sige til hr. Ingomar Petersen, at naturligvis er vi interesserede i at kunne hjælpe de uorganiserede lønarbejdere. Derfor har jeg også stillet det spørgsmål til arbejdsministeren, som jeg vil søge at få opklaret gennem udvalget, den almindelige del, om det er muligt, at de uorganiserede kan få en form for tilknytning til arbejdsløshedskasserne i en sådan situation som denne.

Hr. Ingomar Petersen mente endvidere, at hvis vi virkelig var så interesserede, kunne vi jo bare stemme for ændringsforslaget, og så kunne de organiserede få de samme rettigheder. Men vi er ikke så interesserede i forslaget på den baggrund, at alle lønarbejdere så skulle være organiseret i en bank eller en sparekasse i stedet for i en fagforening.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Kun ganske kort til hr. Auken om ordet tåbeligt: det, éns hjerte er fuldt af, løber éns mund over med.

Til fru Ritta Ahm vil jeg gerne sige: skal det dermed betragtes, som om organisationstvang ikke længere er et hjertebarn for kristeligt folkeparti?

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Hr. Ingomar Petersen talte om de bristede forudsætninger og føjede til, at det jo er en begrundelse for at gennemføre det radikale forslag. Sådan kan man naturligvis godt stille det op. Det, jeg mener, er, at det forslag, vi har fremsat, vil klare problemerne for den altovervejende del af de mennesker, som kommer ud i vanskelighe-

der som følge af den ekstraordinære situation, vi står i.

Hr. Ingomar Petersen føjede til, at der altså er tale om en forskelsbehandling mellem organiserede og uorganiserede. Ja, sådan kan man jo også godt gøre det op. Det er da klart, at de organiserede er bedre stillet end de uorganiserede, det er hr. Ingomar Petersen formentlig enig med mig i. De arbejdsløshedsforsikrede er bedre stillet end dem, der ikke har ønsket at sikre sig på denne måde. Men det er jo en forskel for disse grupper, som under alle omstændigheder vil eksistere; det er på samme måde, som den ene gruppe, når man på mere normal måde bliver arbejdsløs, kan få sin arbejdsløshedsunderstøttelse gennem den forsikring, man har betalt til, medens den uorganiserede, den ikke-arbejdsløshedsforsikrede må henvende sig i socialforvaltningen og få hjælp derfra; det kan også lade sig gøre i de situationer, det drejer sig om her, så der er for så vidt ikke nogen anden principiel holdning.

Jeg skal ikke gå nærmere ind i diskussionen med hr. Bay om administrationsomkostningerne. Lad mig nævne det svar, jeg har sendt til udvalget på spørgsmål 3, hvor jeg også har sendt oplysningerne fra 1. revisionsdepartement og har gjort opmærksom på, hvordan budgettet er for 1975, hvor man regner med udbetalinger på 30 mill. kr., omkostninger på 7 mill. kr., og hvor man sammenligner med regnskabsåret 1974 med udbetalinger på 27,9 mill. kr. og administrationsomkostninger på 4,9 mill. kr. Jeg tror ikke, jeg behøver at gå nærmere ind på det, for udvalget har fået alle disse oplysninger, og det er ikke mig bekendt, at man overhovedet har reageret på disse oplysninger i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Man gik først til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Krav imod Lønmodtagernes Garantifond).

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til